

[Grønning.]

Landbruget og Erhvervslivet, vilde kunne løses paa en lempelig Maade ved stabile Kornpriser. I de urolige Tider, hvori vi lever, vilde det være klog og fremsynet Politik at stimulere Avlen af den danske Jord til den højest mulige Ydelse i Stedet for, som det nu sker, at drive en Politik, der fører den modsatte Vej og klart tilkendegiver, at Regeringen endnu efter 10 Aars Forløb fuldstændig fattes Evne og, som det synes, ogsaa Vilje til at føre en rationel Landbrugspolitik.

Øllgaard: Der er to Ting, der gentagne Gange har været nævnt under denne Debat, nemlig Arbejdsløshedsspørgsmaalet og Landbrugets Stilling. Jeg vil gøre et Par Bemærkninger i den Forbindelse, dels om et rent praktisk Spørgsmaal, dels om Landbrugets Produktionsøkonomi.

Det er nu adskillige Aar siden, vi fik Grundforbedringsloven gennemført, og denne Lov har virket udmærket i mange Egne af Landet og er ogsaa i meget høj Grad taget i Brug i Vestjylland, hvor jeg har den Glæde at bo, til Gennemførelse af en Afvanding og en Frugtbargørelse af store Arealer af vor bedste Jord dér. Men i Forbindelse hermed paatrænger der sig et andet Problem, nemlig Regulering og Istandsættelse af de store Hovedvandløb, alle de store Aaløb, der i højere Grad end i nogen anden Egn af Landet findes i Vestjylland, og som præger Landskabet dér. Her er Forholdet det, at man ved Dræning og Afvanding med Tilskud fra det offentlige tilfører Vandet til disse Hovedvandløb langt hurtigere end før og derved fuldkommen overbelastet disse Vandløb, saaledes at de Engarealer, der ligger langs med vore Aaer, bliver ødelagt af Oversvømmelser.

Istandsættelsen og Oprensningen af disse Hovedvandløb kan under disse Forhold ikke fortsat paahvile Bredejerne; man maa efter min Formening anlægge en anden og mere moderne Betragtning, nemlig den, at det i Hovedsagen maa være det offentlige Pligt at regulere disse Hovedvandløb. Der er foretaget en Regulering af nogle af dem, delvis ved Tilskud fra det offentlige, men efter at jeg har haft Lejlighed til at arbejde med disse Ting i Praksis, er jeg kommet til den Overbevisning, at dette ikke er tidssvarende. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at dette Spørgsmaal tages op til Løsning gennem en Lovgivning, hvori man for det første anerkender det offentlige Pligt til at afholde Hovedparten af Udgifterne og for

det andet fastlægger ensartede Regler for det offentlige Deltagelse i disse Udgifter, saa at Befolkningen nogenlunde ved paa Forhaand, hvad der kan regnes med, naar Forholdene er ens.

Jeg vil samtidig pege paa, at der ligger meget store baade arbejdsmæssige og produktionsmæssige Muligheder bag disse Reguleringsarbejder, Muligheder, som der er Grund til at udmønte, netop som Forholdene er nu, Muligheder, som der er langt mere Realitet i, og som er langt mere frugtbare og produktive end meget af det offentlige Arbejde, man bruger Penge til. Selvfølgelig vil den Slags Arbejder ligesom Udstykningen, der tidligere har været omtalt her, medføre en større landbrugsmæssig Produktion, men det maa vi dog i et Landbrugsland som vort kun glæde os over alle sammen, vi maa bare tage den nødvendige Konsekvens gennem en intensiv og fuld Udnyttelse af vort Lands Eksportmuligheder.

Men foruden en større landbrugsmæssig Produktion vil en Frugtbargørelse af netop den Slags lavtliggende Arealer aabne Muligheder for en Billiggørelse af Landbrugsproduktionen gennem Fremskaffelse af billigere hjemmeavlede Fodermidler og derigennem en Aflastning af Foderstofindkøb. Ogsaa det maa af alle hilses med Tilfredshed. Man maa lære at forstaa, at det netop er dette, der er det store Problem for dansk Landbrug i Dag: at gennemføre en billig konkurrencedygtig Landbrugsproduktion, en Landbrugsproduktion, der i Kvalitet og Pris kan klare sig i Konkurrencen paa Verdensmarkedet. Dette er, efter min Formening, den eneste rationelle Maade, hvorpaa man kan skabe Fremtid for dansk Landbrug. Vel skal man ikke undervurdere Hjemmemarkedets Betydning, men Landbrugets Fremtid maa grundens paa vor Eksport og paa Evnen til at konkurrere paa Hjemmemarkedet, og derfor maa i hvert Fald de to af de Grundpiller, som bør være i dansk Landbrugs Politik, være disse: en rationel Udnyttelse af Eksportmulighederne og en Underbyggelse af Landbrugets Evne til at fremstille en billig Produktion.

Prieme: Et af Valutacentralens Hovedformaal er, som bekendt, af handelspolitisk Beskaffenhed, med andre Ord: at skaffe Afsætning mest mulig for vore Varer til Udlandet. Det er i denne Henseende ejendommeligt at lægge Mærke til den Forøgelse, der i de senere Aar er sket i Eksporten af henkogte Skinker fra Polen, medens Danmark overhovedet ikke har taget Del i denne Eksport. U. S. A. udvidede i 1936 og